

Beslissing Geschillencommissie nr. 2022/118 van 27 januari 2022

INLEIDENDE SAMENVATTING

Fout van de uitbetalingsactor - Onverschuldigde betaling – Uitbetaling Groeipakket na einde recht als schoolverlater

Hoewel de zoon van verzoekster vanaf oktober 2020 geen onderwijs meer volgde en het potentiële recht in de hoedanigheid van schoolverlater reeds was uitgeput, heeft verwerende partij wel verder het Groeipakket aan verzoekster uitbetaald tot en met 30 april 2022. Het ten onrechte toegekende Groeipakket werd van verzoekster teruggevorderd.

De verzoekster verwoordt haar grieven als volgt:

“Wij hebben een periode kinderbijslag ontvangen. De uitbetaling van het kinderbijslag was correct gestopt in juni 2019 na een stipte melding van mezelf om mee te delen dat mijn zoon aan het werk is gegaan.

Alles verliep vlekkeloos tot op een bepaalde dag plots vanuit het niets terug kinderbijslag is gestort. Na de nodige brieven te hebben ontvangen en de meerdere telefonische meldingen van onzentwege van “aub stop met uitbetalen”, is er steeds zonder ophouden een bedrag gestort. Dit is zo verschillende maanden blijven doorgaan.

Wij zijn niet in de fout gegaan vandaar dat we nu bij u komen aankloppen.

Ik vraag u beleefd om ons dossier grondig te willen bestuderen. Wij zijn nooit vragende partij geweest om opnieuw kinderbijslag aan te vragen. Dat ik vervolgens een brief mocht ontvangen van frauduleuze praktijken tartte alle verbeelding. Aangezien ik geen fout heb gemaakt en hiervan dus nooit beschuldigd kan worden ben ik 100% zeker dat de fout bij dienst uitbetalingen zelf zit. Er is gewoon te laks met ons dossier omgegaan. Men kan mij niet verzoeken om dit bedrag alsnog terug te storten.”

Verwerende partij erkent dat zij op het ogenblik van de betaling van het Groeipakket voor de kwestieuze periodes op de hoogte was dat de zoon van verzoekster niet langer voldeed aan een van de voorwaarden van artikel 8, § 2 Groeipakketdecreet en dat derhalve een juridische of materiële fout van harentwege ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

De Geschillencommissie stelt vast dat er bijgevolg in wezen geen betwisting tussen beide partijen bestaat dat de bestreden beslissingen van verwerende partij zijn aangetast door een fout in de zin van de bepalingen van artikel 92, § 1, 1e en 2e lid Groeipakketdecreet.

Verder dient in eerste instantie te worden vastgesteld dat de verwerende partij de verjaringstermijn van 3 jaar heeft weerhouden en geen toepassing heeft gemaakt van de 5-jarige verjaringstermijn die conform de bepalingen van artikel 97, 2e lid Groeipakketdecreet wordt toegepast indien de onverschuldigde betaling het gevolg is van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde.

Verwerende partij wijst er echter bij e-mail d.d. 9 december 2022 op dat *“Mevrouw wist of moest weten dat zij geen recht had op deze bedragen op basis van algemene informatie, namelijk de herhaaldelijk ontvangen STU02-brieven (terug te vinden in de bijlagen).”*

Verzoekster erkent in wezen dat zij zich ervan bewust was dat haar zoon voor de kwestieuze periodes niet langer rechtgevend was op het Groeipakket gelet op het feit dat zij bij de latere hervatting van de uitbetalingen aan verwerende partij zou hebben gevraagd de betalingen stop te zetten.

Vooreerst kan de Geschillencommissie het volste begrip opbrengen voor het ongenoegen dat de verzoekster heeft ervaren tijdens de diverse fasen van het geschil dat ontstaan is, aangezien zij aangeeft steeds in eer en geweten te hebben gehandeld met de bedoeling geen onverschuldigde betalingen te creëren.

Wat betreft dit laatste aspect dient de Geschillencommissie vast te stellen dat de verzoekster regelmatig op de hoogte werd gesteld van de voorwaarden om als student, schoolverlater, ... verder recht te hebben op het Groeipakket en dat de verzoekster aangeeft zelf aan verwerende partij te hebben gevraagd om de betalingen stop te zetten daar zij deze niet als correct beschouwde. In die zin meent de Geschillencommissie dat verzoekster er overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van artikel 92, § 1, 1e en 2e lid Groeipakketdecreet wel toe gehouden is de onverschuldigde bedragen terug te betalen.

GC 2022/118 van 27 januari 2022 - samenvatting

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2022/118

27 januari 2023

REPERTORIUMNR. GC/22/A0211

INZAKE : Mevrouw, wonende te
.....;

TEGEN :

....., met maatschappelijke zetel te;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster bij de Geschillencommissie¹ werd ingediend per e-mail van 15 augustus 2022;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 16 september 2022 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 16 december 2022 konden komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde konden laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat de zitting op vraag van verzoekster werd uitgesteld naar 27 januari 2023 en beide partijen hiervan behoorlijk in kennis werden gesteld;

Gelet op het feit dat verzoekster via digitale weg (Teams) heeft deelgenomen aan de zitting van 27 januari 2023 en werd gehoord;

Gelet op het feit dat verwerende partij niet is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen op de zitting van 27 januari 2023;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verwerende partij betaalde aan verzoekster van 1 januari 2019 tot en met 30 september 2019 het Groeipakket voor (°) op basis van zijn studies en van 1 oktober 2019 tot en met september 2020 op basis van zijn hoedanigheid van schoolverlater.

Hoewel vanaf oktober 2020 geen onderwijs meer volgde en het potentiële recht in de hoedanigheid van schoolverlater reeds was uitgeput, heeft verwerende partij wel verder het Groeipakket aan verzoekster uitbetaald tot en met 30 april 2022.

Het ten onrechte toegekende Groeipakket voor werd van verzoekster teruggevorderd:

- bij beslissing d.d. 22 september 2021 voor de periode van oktober 2020 tot en met maart 2021 ten bedrage van in totaal € 747,18;
- bij beslissing d.d. 2 mei 2022 voor de periode van april 2021 tot en met september 2021 ten bedrage van in totaal € 811,52;
- bij beslissing d.d. 11 juli 2022 voor de periode van oktober 2021 tot en met april 2022 ten bedrage van in totaal € 885,15.

3. Standpunt van verzoekster:

In het verzoek d.d. 15 augustus 2022 heeft verzoekster haar grieven als volgt geformuleerd:

“op 21/05/22 hebben wij een mail gestuurd met een klacht dit naar info@groeipakket.be

nemen (met uitzondering van de in het 3e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

bijgevoegd kan u onze originele brief terug vinden alsook het antwoord (zie onderaan deze mail) wat we van hen vorige week mochten ontvangen.

Wij gaan echter niet akkoord met hun antwoord en richten ons nu tot uw diensten.

Mogen wij u beleefd vragen om ons dossier ter harte te willen nemen aub.

Wij hebben een periode kinderbijslag ontvangen. De uitbetaling van het kinderbijslag was correct gestopt in juni 2019 na een stipte melding van mezelf om mee te delen dat mijn zoon aan het werk is gegaan.

Alles verliep vlekkeloos tot op een bepaalde dag plots vanuit het niets terug kinderbijslag is gestort. Na de nodige brieven te hebben ontvangen en de meerdere telefonische meldingen van onzentwege van "aub stop met uitbetalen", is er steeds zonder ophouden een bedrag gestort. Dit is zo verschillende maanden blijven doorgaan.

Wij zijn niet in de fout gegaan vandaar dat we nu bij u komen aankloppen.

Ik vraag u beleefd om ons dossier grondig te willen bestuderen. Wij zijn nooit vragende partij geweest om opnieuw kinderbijslag aan te vragen. Dat ik vervolgens een brief mocht ontvangen van frauduleuze praktijken tartte alle verbeelding. Aangezien ik geen fout heb gemaakt en hiervan dus nooit beschuldigd kan worden ben ik 100% zeker dat de fout bij dienst uitbetalingen zelf zit. Er is gewoon te laks met ons dossier omgegaan. Men kan mij niet verzoeken om dit bedrag alsnog terug te storten."

Bij e-mail van 1 november 2022 gericht aan de Geschillencommissie, heeft verzoekster hieraan nog aan toegevoegd wat volgt:

"Aansluitend graag nog even bijgevoegde documenten in acht te willen nemen. Het document van 11/07/22 voor een bedrag van 885,15€ hoort ook nog bij het dossier waarover sprake.

Er wordt dus nog een 2de bedrag terug gevorderd. Hiervoor blijven ook de maanbrieven binnen komen. Is het mogelijk om de uitbetalingdienst van hiervan te willen informeren aub.

Zij dreigen intussen met gerechtsdeurwaarder wat ik absoluut wil vermijden.

Ook voor dit 2de bedrag (horende bij het initiële klachtendossier) dien ik protest in. Deze documenten zijn op 04 september reeds doorgestuurd maar graag had ik deze nogmaals ter info verstuurd.

Eveneens is er hiervoor al meermaals naar gebeld maar blijkbaar slaag ik er niet in om tot hen door te dringen.

Gelieve op de hoorzitting van 16 12 22 de 3 bijgevoegde documenten te willen behandelen aub."

Hierbij werd er een kopie gevoegd van de brief van verwerende partij d.d. 13 oktober 2021 en van de beslissingen van verwerende partij d.d. 2 mei en 11 juli 2022.

Ter zitting legt de verzoekster uit dat zij niet begrijpt hoe het kan gebeuren dat ondanks de diverse meldingen die zij deed dat haar zoon aan het werk was, er toch werd verder betaald door de

verwerende partij. Zij geeft aan dat zij geen fout heeft gemaakt maar de fout duidelijk bij de uitbetalingsactor ligt. Zij meent dat de manier waarop de uitbetalingsactor haar dossier heeft behandeld, door te blijven uitbetalen, getuigt van laksheid. Voor haar gaat het om een principe doordat zij de melding wel gedaan had. Zij verwijst ook naar een telefonische boodschap van een medewerker van de uitbetalingsactor die zij aan de lijn had, waarin gesteld was dat zij niet diende terug te betalen. Verder aanvaardt zij niet de vermelding in de terugvorderingsbrief dat er in haren hoofde zou sprake geweest zijn van frauduleuze praktijken.

4. Standpunt van verwerende partij:

- **Bij brief d.d. 13 oktober 2021 heeft verwerende partij aan verzoekster louter informatief meegedeeld dat:**

“Op 22/09/2021 deelden wij u mee dat u een schuld had bij ons van € 747,18.

Deze schuld werd volledig vereffend.

U dient voor ons geen terugbetalingen meer te verrichten.

Hebt u een klacht of gaat u niet akkoord met de beslissing? U vindt hierna een overzicht van de klachtenprocedures en de mogelijkheid tot beroep.”

- **De verwerende partij heeft bij beslissing d.d. 2 mei 2022 aan verzoekster meegedeeld wat volgt:**

“We hebben jouw recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht over de periode van 04/2021 tot 09/2021. We hebben vastgesteld dat je een bedrag van € 811,52 kreeg waar je geen recht op had.

Een schoolverlater heeft gedurende 12 maanden recht op het Groeipakket. Jongeren die tijdens deze periode meer dan 80 uren per maand werken, hebben geen recht op het Groeipakket. Aangezien meer dan 80 uren per maand werkte tijdens de maanden 04/2021 t/m 09/2021, is er geen recht op het Groeipakket. (artikel 8, § 2, 3°, Groeipakketdecreet en artikel 41 BVR Rechtgevend kind)

(...)

De verjaringstermijn bedraagt drie jaar (art.97 Decreet Groeipakket). Rekening houdend met die verjaringstermijn is geen enkele betaling verjaard.

(...)”

- **Bij beslissing d.d. 11 juli 2022 heeft verwerende partij aan verzoekster meegedeeld wat volgt:**

“We hebben jouw recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht over de periode van 10/2021 tot 04/2022. We hebben vastgesteld dat je een bedrag van € 885,15 kreeg waar je geen recht op had.

Vanaf hun 18de verjaardag hebben kinderen, die voor minstens 27 studiepunten in een onderwijsinstelling zijn ingeschreven, recht op het Groeipakket. beëindigde zijn studies in het hoger onderwijs na het academiejaar 2018-2019 en zijn periode van schoolverlater is reeds afgelopen op 30.09.2020. Hierdoor heeft hij vanaf 01.10.2020 geen recht meer op het Groeipakket. (art. 8, § 2, 3°, Groeipakketdecreet en artikel 25 BVR Rechtgevend kind)

(...)

De verjaringstermijn bedraagt drie jaar (Art.97 Decreet Groeipakket). Rekening houdend met de verjaringstermijn is geen enkele betaling verjaard.

(...)”

- **Bij e-mail d.d. 9 december 2022 heeft verwerende partij aan de Geschillencommissie haar standpunt weergegeven als volgt:**

“..... kon tot september 2019 als student beschouwd worden. Daarna volgde een periode van 12 maanden als schoolverlater tot september 2020. Vanaf oktober 2020 was er geen recht meer.

Mevrouw bracht ons in juni 2019 inderdaad op de hoogte van het feit dat aan het werk ging (zie brief in bijlage) . Zijn dossier werd dan ook in beletsel geplaatst vanaf juli 2019. Dit is meteen de reden waarom er geen terugvordering werd opgemaakt over de periode tot september 2020, er werd immers ook niet uitbetaald.

Het is voor mij een groot mysterie waarom wij tot driemaal toe (oktober 2020 tot maart 2021, april 2021 tot september 2021 en oktober 2021 tot april 2022) opnieuw overgingen tot uitbetaling van de gezinsbijslag aangezien recht als schoolverlater uitgeput was en hij ook niet (opnieuw) ingeschreven werd als student. Van mevrouws vraag of vragen om niets meer uit te betalen vind ik geen spoor terug.

De terugvorderingen werden o.i. dus terecht opgemaakt omdat geen hoedanigheid meer genoot in de zin van art. 8, § 2 van het Groeipakketdecreet van 2018 (noch onvoorwaardelijk, noch als schoolverlater wegens uitgeput, noch als student) en bijgevolg ook geen recht meer kon hebben.

Wat nog rest nu is de toepassing van artikel 92, § 1, 1ste en 2de lid van het Groeipakketdecreet van 2018, zoals uitgelegd in CO nr. 1360 van 20 juli 2006. Mevrouw wist of moest weten dat zij geen recht had op deze bedragen op basis van algemene informatie, namelijk de herhaaldelijk ontvangen STU02-brieven (terug te vinden in de bijlagen).”

5. Beslissing/standpunt Klachten- en bemiddelingsdienst (Agentschap Uitbetaling Groeipakket):

Verzoekster heeft op 21 mei 2022 volgende klacht ingediend bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

“Briefwisseling van 22/09/21 – 13/10/21 – 02/05/22

Op 22/09/21 hebben wij een 1ste aangetekende zending ontvangen betreffende een teveel uitbetaalde gezinsbijslag. Tweemaal hebben wij hiervoor telefonisch contact opgenomen om ons

verhaal te doen. Uw diensten hebben mij toen verteld dat wij correct gemeld hebben in juni 2019 dat onze zoon niet meer naar school ging en begonnen was met zijn professionele carrière. Verontwaardigd dat we waren, enorm geschrokken van de brief hebben we toen het bedrag van 747,18€ teruggestort.

Wij hebben toen ook duidelijk gezegd/gevraagd om te stoppen met uitbetalen van de gezinsbijslag. Wat nut heeft het als we achteraf toch alles moeten terug betalen. Op 13/10/21 ontvangen we dan een brief met de melding dat alle schuld vereffend is en dat we geen terugbetaling meer moeten verrichten.

Tot op 02/05/22 terug een aangetekende brief in de bus valt. Terug hetzelfde verhaal, geen recht op gezinsbijslag en weerom de vraag om alles terug te betalen. Als we geen recht hierop hebben, waarom wordt de betaling dan niet gestaakt? Wij hebben geen betaling gevraagd. Wij hebben duidelijk gemeld in juni 2019 dat onze zoon aan het werk is. Niemand kan ons erop wijzen dat wij hebben aangegeven dat naar school gaat. De fout zit intern in jullie computersysteem. Jullie hebben deze fout zelf gemaakt vandaar hebben wij het recht om niets terug te betalen, zelfs het bedrag dat we reeds hebben terugbetaald (747.18€), hierop hebben wij van rechtswege recht om terug te eisen.

Wij vragen u om bovenstaande correct op te lossen en ervoor te zorgen dat daar waar we recht op hebben terug in orde komt.”

Bij e-mail van 8 augustus 2022 heeft de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket aan verzoekster meegedeeld wat volgt:

“Ik ontving je e-mail van 21 mei 2022 over de terugvordering van het Groeipakket. Na onderzoek van je dossier en bevraging van de uitbetaler,, kan ik je het volgende meedelen.

Regelgeving:

Er is onvoorwaardelijk recht op het Groeipakket tot de leeftijd van 18 jaar. Vanaf de leeftijd van 18 jaar tot en met de maand dat je 25 jaar wordt, kan er nog een recht op het Groeipakket bestaan als je kind voldoet aan bepaalde voorwaarden.

Deze voorwaarden zijn:

- *Je kind volgt (niet)-hoger onderwijs.*
- *Je kind is gebonden aan een leerovereenkomst.*
- *Je kind volgt een stage om benoemd te kunnen worden in een openbaar ambt.*
- *Je kind is een schoolverlater.*

De kinderbijslag wordt toegekend aan schoolverlaters voor een periode van twaalf maanden nadat je kind niet meer voldoet aan de voorwaarden. Deze twaalf maanden gaan in vanaf de datum van de stopzetting van het onvoorwaardelijk recht op kinderbijslag. Als je kind terug zou voldoen aan de voorwaarden dan is er een onderbreking van de twaalf maanden vanaf de maand waarin er terug aan deze voorwaarden wordt voldaan.

Als een student of schoolverlater werkt, mag het om zijn recht op het Groeipakket niet te verliezen:

- *Maximaal 475 uur per jaar werken in het kader van een studentenovereenkomst*

- EN in 1 maand niet meer dan 80 uren werken in elke andere tewerkstelling
- Onbeperkt een activiteit als zelfstandige uitoefenen die geen bijdragen verschuldigd is als een zelfstandige in hoofdberoep

Bovendien mag je kind geen sociale uitkering ontvangen, zoals bijvoorbeeld een werkloosheidsvergoeding.

Je dossier

..... volgde hoger onderwijs tot het schooljaar 2018/2019. Hierdoor had hij recht op het Groeipakket als schoolverlater tot en met september 2020.

..... ging er echter vanuit dat nog les volgde na het schooljaar 2018/2019. Hierdoor werd het Groeipakket verder uitbetaald.

Op 22 september 2021 ontving je een eerste terugvordering ten bedrage van 747,18 euro. De terugvordering had betrekking op de periode van oktober 2020 tot en met maart 2021. had vastgesteld dat tijdens deze periode meer dan 80 uur per maand had gewerkt. Deze terugvordering werd terugbetaald.

Op 2 mei 2022 ontving je een nieuwe terugvorderingsbrief voor de periode van april 2021 tot en met september 2021. De terugvordering bedroeg 811,52 euro en kwam er omdat ook tijdens deze periode meer dan 80 uur per maand had gewerkt.

Naar aanleiding van je klacht werd het dossier herbekeken en rechtgezet door had geen recht op het Groeipakket vanaf oktober 2020 omdat zijn periode als schoolverlater toen voorbij was.

Zodra een uitbeter vaststelt dat de gezinsbijslag ten onrechte werd uitbetaald moet er een regularisatie gebeuren. Ten onrechte betaalde gezinsbijslag moet teruggevorderd worden, zelfs wanneer de sociaal verzekerde ten onrechte gezinsbijslag ontving ten gevolge van een fout van de uitbeter. De uitbetalers kunnen inhouden op later verschuldigde gezinsbijslag voor de aanzuivering van het debet. In principe mag hoogstens 10 % worden ingehouden op de later verschuldigde gezinsbijslag, behalve als het debet een gevolg is van nalatigheid, verzuim of fraude door de sociaal verzekerde, in welke gevallen tot 100 % mag worden ingehouden. Voor de terugvordering van onverschuldigde bedragen geldt een verjaringstermijn van 3 jaar.

Je ontving voor nog onterecht het Groeipakket voor de periode van oktober 2021 tot en met april 2022. Je kreeg voor deze periode een nieuwe terugvorderingsbrief ten bedrage van 885,15 euro op 11 juli 2022. Er is nog een openstaande schuld van 1696,67 euro (885,15 euro + 811,52 euro) Indien je als begunstigde geen Groeipakket meer ontvangt, kan de uitbeter het bedrag niet meer terugvorderen door 10 % in te houden op toekomstige betalingen. Indien je het niet in een keer wenst terug te betalen, kan je contact opnemen met om een afbetalingsplan af te spreken.

Rekening houdend met bovenvermelde gegevens besluit ik dat je dossier correct werd geregulariseerd door de uitbeter"

6. Beoordeling in rechte:

6.1. Voorafgaandelijke verduidelijking m.b.t. de ontvankelijkheid

Uit voorliggend verzoek d.d. 15 augustus 2022 en de mail van verzoekster gericht aan de Geschillencommissie d.d. 1 november 2022 blijkt dat het beroep is gericht tegen de terugvorderingsbeslissingen van verwerende partij d.d. 22 september 2021, 2 mei 2022 en 11 juli 2022.

De bepalingen van artikel 11, §§ 3 t.e.m. 5 van het Besluit van de Vlaamse regering d.d. 29 juni 2018 'betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen een beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan' (BVR Herziening En Geschillencommissie) stellen dat:

"§3. Het beroep wordt uiterlijk drie maanden na de kennisgeving van de beslissing of na het uitblijven ervan elektronisch, met de post of door persoonlijke afgifte aan het secretariaat bezorgd.

§4. De termijn van drie maanden gaat in vanaf de derde dag na de dag waarop de verzoeker op de hoogte is gebracht van de beslissing of na afloop van de termijn waarin de uitbetalingsactor op basis van het decreet van 27 april 2018 een beslissing had moeten nemen.

§5. De termijn van drie maanden wordt gestuit door het instellen van een klacht of een verzoek tot bemiddeling met betrekking tot een beslissing die vatbaar is voor de geschillencommissie in de zin van artikel 104 van het decreet 27 april 2018 bij de klachten -en bemiddelingsdienst die opgericht is binnen het Vlaamse agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid.

In dit laatste geval rechtvaardigt de verzoeker dit door een attest van de betrokken klachten-en bemiddelingsdienst voor te leggen.

Indien de klacht of het verzoek tot bemiddeling door de verzoeker wordt ingetrokken, of wanneer de klachtbehandeling of het bemiddelingsverzoek bij gebrek aan vereiste elementen wordt stopgezet, dan stuit dit de verjaring niet."

In casu heeft verzoekster in eerste instantie op 21 mei 2022 een klacht ingediend bij de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (cf. supra punt 5). Na een negatief antwoord van voornoemde dienst bij e-mail d.d. 8 augustus 2022, heeft verzoekster voorliggend verzoek bij de Geschillencommissie ingediend op 15 augustus 2022.

Er dient hierbij te worden vastgesteld dat de beroepstermijn van 3 maanden te rekenen vanaf de derde dag na de terugvorderingsbeslissing van verwerende partij d.d. 22 september 2021 niet tijdig werd gestuit.

Bijgevolg is voorliggend verzoek d.d. 15 augustus 2022 slechts ontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de terugvorderingsbeslissingen van verwerende partij d.d. 2 mei en 11 juli 2022 doch niet in de mate dat het gericht is tegen de terugvorderingsbeslissing van verwerende partij d.d. 22 september 2021.

Bij de beslissingen van 2 mei en 11 juli 2022 is verwerende partij overgegaan tot terugvordering ten aanzien van verzoekster van het Groeipakket dat ten onrechte voor werd toegekend, respectievelijk voor de periode van april 2021 tot en met september 2021 ten bedrage van in totaal € 811,52 en voor de periode van oktober 2021 tot en met april 2022 ten bedrage van in totaal € 885,15.

Uit het verzoek d.d. 15 augustus 2022 blijkt verder dat verzoekster niet betwist dat het Groeipakket voor voormelde periodes ten onrechte werd toegekend, doch dat zij de terugvordering ervan betwist daar de onverschuldigde betalingen het gevolg zouden zijn van een fout van verwerende partij zelf.

6.2. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag aan uitbetaald Groeipakket

6.2.1. Algemene principes

- Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:

De bepalingen van artikel 92, § 1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De Memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing. Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout

van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- Rechtspraak en administratieve praktijk:

Voor het toepasselijke referentiekader inzake rechtspraak en administratieve praktijk verwijst de Geschillencommissie naar de eerdere beslissing nr. 2019/017 d.d. 22.11.2019 van de Geschillencommissie waarin verwezen werd naar de administratieve onderrichtingen in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet die volgens het Agentschap Uitbetaling Groeipakket nog steeds instructief kunnen zijn.

Tot en met 31 december 2018 golden onder de toepassing van de federale Algemene Kinderbijslagwet gelijklopende bepalingen, terug te vinden in artikel 17 van het Handvest van de Sociaal Verzekerde (ingevoerd bij Wet van 11 april 1995 – stuk 10 – verder HSV genoemd) die stellen dat:

‘Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van de prestatie.’

In dit kader kan wat betreft de voormelde bepalingen van artikel 17 HSV worden verwezen naar de reeds bestaande rechtspraak waar zich een duidelijke tendens voordeed om te concluderen dat de sociaal verzekerde gelet op de complexiteit van de regelgeving niet kan geacht worden te weten of te moeten weten dat hij/zij al dan niet recht had op het onverschuldigde bedrag wanneer hij/zij te goeder trouw was en dat hij/zij erop mag vertrouwen dat de sociale zekerheidsinstelling de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Omgekeerd werd doorgaans geoordeeld dat er wél tot terugvordering kan worden overgegaan indien de sociaal verzekerde niet te goeder trouw was, waaromtrent de bewijslast bij de socialezekerheidsinstelling ligt (zie bvb. arrest van het Arbeidshof te Antwerpen van 15 maart 2013 A.R. 2012/AH/227; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Nijvel, afdeling Waver van 28 juli 2015 A.R. 14/3052/A; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Sint-Niklaas van 16 januari 2015 A.R. 14/1092/A en arrest van het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik van 7 mei 2018 A.R. 2017/AL/122).

In de administratieve praktijk werd er door de kinderbijslagfondsen bij de toepassing van de bepalingen van artikel 17 HSV eveneens naar gestreefd om bij een fout van het kinderbijslagfonds enkel terug te vorderen indien het vermoeden van de goede trouw van de sociaal verzekerde kon worden weerlegd (zie de omzendbrief CO nr. 1402 van 26 februari 2015).

Betreffende de bepaling van de goede trouw kan worden verwezen naar de omzendbrief CO nr. 1360 van 20 juli 2006 (administratieve onderrichting FAMIFED), punt 2.2 waar wordt gesteld: *‘De wet wilde een sociaal verzekerde die te goeder trouw was, selectief beschermen tegen foutieve handelingen van de administratie. Deze voorwaarde van goede trouw is enkel vervuld wanneer de sociaal verzekerde niet kon twijfelen aan de gegrondheid van de beslissing tot uitbetaling die ten onrechte werd genomen ten opzichte van hem.*

De wettekst die het feit van 'weten of moeten weten' voorziet, duidt aan dat men het standpunt moet innemen van een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', en niet dat van de concrete sociaal verzekerde die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit geen weerslag dat de concrete sociaal verzekerde het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden.

De materie zal geval per geval moeten geëvalueerd worden.

Als algemene regel kan men stellen dat de bijslagtrekkende 'wist of moest weten' als hij:

- een/de onverschuldigde bijslag ontving wegens frauduleuze handelingen of valse of bewust onjuiste verklaringen afgelegd door hem;*
- voor de onverschuldigde betaling bijzondere of algemene informatie had (controleformulieren met precisies over een bepaalde situatie die de sociaal verzekerde kende) die de pertinentie weerlegt van de later ten onrechte genomen beslissing tot toekenning;*
- wegens de aard van de betaling zelf (o.a. dubbele betaling van een zelfde bedrag aan kinderbijslag voor eenzelfde periode; kennisgeving van de toekenning van een sociale toeslag terwijl de rechthebbende zich niet in een dergelijke situatie bevindt,...) onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het onverschuldigde karakter van de betaling.'*

Onder het Groeipakket kan worden verwezen naar de Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure.

Daarin wordt het volgende bepaald met betrekking tot de terugvordering van onverschuldigde betalingen:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A²

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw³ is.*

Onverschuldigde betaling type B⁴

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁵.*

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten⁶,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten

² "In bepaalde gevallen is de onverschuldigde betaling niet te wijten aan een fout van de uitbetalingsactor of de begunstigde, maar te wijten aan een systeemfout in de CGPA of een ander IT-matig probleem. In dergelijke gevallen spreken we van een onverschuldigde betaling type A bis."

³ "Zie punt 5.3.1."

⁴ "Onverschuldigde betalingen type B die kleiner zijn dan 50 of 200 euro kunnen in de CGPA worden afgeschreven, los van de kwalificatiecode. Het is hierbij niet de bedoeling dat deze eerst naar een onverschuldigde betaling type A worden omgezet."

⁵ "Zie punt 5.3.1."

⁶ "Een verrekening tussen entiteiten komt o.a. voor bij een onverschuldigde betaling die te wijten is aan een verhuis van het kind van Vlaanderen naar een andere deelentiteit in België."

laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de ‘goede trouw’ van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

“5.3.1. Te goeder trouw”

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*

⁷ “Geschillencommissie, 22 november 2019, GC/19/0058.”

- *wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.”*

6.2.2. Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie in casu

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

a) Mogelijke fout van verwerende partij

Verwerende partij stelt in haar standpunt, aan de Geschillencommissie bezorgd per e-mail d.d. 9 december 2022 dienaangaande dat:

“Het is voor mij een groot mysterie waarom wij tot driemaal toe (oktober 2020 tot maart 2021, april 2021 tot september 2021 en oktober 2021 tot april 2022) opnieuw overgingen tot uitbetaling van de gezinsbijslag aangezien recht als schoolverlater uitgeput was en hij ook niet (opnieuw) ingeschreven werd als student.

(...)

Wat nog rest nu is de toepassing van artikel 92, § 1, 1ste en 2de lid van het Groeipakketdecreet van 2018, zoals uitgelegd in CO nr. 1360 van 20 juli 2006 (...).”

Verwerende partij erkent bijgevolg dat zij op het ogenblik van de betaling van het Groeipakket voor de kwestieuze periodes op de hoogte was dat niet langer voldeed aan een van de voorwaarden van artikel 8, § 2 Groeipakketdecreet en dat derhalve een juridische of materiële fout van harentwege ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen.

De Geschillencommissie stelt vast dat er bijgevolg in wezen geen betwisting tussen beide partijen bestaat dat de bestreden beslissingen van verwerende partij d.d. 2 mei en 11 juli 2022 zijn aangetast door een **fout** in de zin van de bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet.

b) Vraag of de begunstigde zich er rekenschap van had kunnen geven dat het Groeipakket ten onrechte werd ontvangen

Verzoekster stelt in haar verzoek d.d. 15 augustus 2022 dienaangaande dat zij niet in de fout is gegaan en dat de uitbetalingen in eerste instantie correct werden gestopt in juni 2019 en dat zij bij de herneming van de betalingen telefonisch aan verwerende partij zou hebben gevraagd de betalingen stop te zetten:

“Wij hebben een periode kinderbijslag ontvangen. De uitbetaling van het kinderbijslag was correct gestopt in juni 2019 na een stipte melding van mezelf om mee te delen dat mijn zoon aan het werk is gegaan.

Alles verliep vlekkeloos tot op een bepaalde dag plots vanuit het niets terug kinderbijslag is gestort. Na de nodige brieven te hebben ontvangen en de meerdere telefonische meldingen van onzentwege van "aub stop met uitbetalen", is er steeds zonder ophouden een bedrag gestort. Dit is zo verschillende maanden blijven doorgaan.

Wij zijn niet in de fout gegaan vandaar dat we nu bij u komen aankloppen.

Ik vraag u beleefd om ons dossier grondig te willen bestuderen. Wij zijn nooit vragende partij geweest om opnieuw kinderbijslag aan te vragen. Dat ik vervolgens een brief mocht ontvangen van frauduleuze praktijken tartte alle verbeelding. Aangezien ik geen fout heb gemaakt en hiervan dus nooit beschuldigd kan worden ben ik 100% zeker dat de fout bij dienst uitbetalingen zelf zit. Er is gewoon te laks met ons dossier omgegaan. Men kan mij niet verzoeken om dit bedrag alsnog terug te storten.”

Er dient in eerste instantie te worden vastgesteld dat de verwerende partij bij de beslissingen d.d. 2 mei en 11 juli 2022 de verjaringstermijn van 3 jaar heeft weerhouden en geen toepassing heeft gemaakt van de 5-jarige verjaringstermijn die conform de bepalingen van artikel 97, 2^e lid Groeipakketdecreet wordt toegepast indien de onverschuldigde betaling het gevolg is van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde.

Verwerende partij wijst er echter bij e-mail d.d. 9 december 2022 op dat “Mevrouw wist of moest weten dat zij geen recht had op deze bedragen op basis van algemene informatie, namelijk de herhaaldelijk ontvangen STU02-brieven (terug te vinden in de bijlagen).”

Verwerende partij heeft verzoekster derhalve steeds afdoende geïnformeerd (bij brief d.d. 26 juni 2019 en bij de informatiebrieven STU02 d.d. 6 september 2019, 29 juni 2020 en 9 juli 2021) over de toekenningsvoorwaarden voor jongeren ouder dan 18 jaar opdat verzoekster zich steeds rekenschap had kunnen geven of een betaling al dan niet verschuldigd was. Verzoekster erkent in wezen dat zij zich ervan bewust was dat haar zoon voor de kwestieuze periodes niet langer rechtgevend was op het Groeipakket gelet op het feit dat zij bij de latere hervatting van de uitbetalingen aan verwerende partij zou hebben gevraagd de betalingen stop te zetten.

Opdat de onverschuldigde bedragen niet worden teruggevorderd van verzoekster dient naast een fout van de uitbetalingsactor, tevens voldaan te zijn aan de voorwaarde dat de verzoekster er zich geen rekenschap kon van geven dat de betalingen onverschuldigd waren.

Vooreerst kan de Geschillencommissie het volste begrip opbrengen voor het ongenoegen dat de verzoekster heeft ervaren tijdens de diverse fasen van het geschil dat ontstaan is, aangezien zij aangeeft steeds in eer en geweten te hebben gehandeld met de bedoeling geen onverschuldigde betalingen te creëren. Echter is het basisprincipe van het burgerlijk recht en het Groeipakketdecreet (cf. *supra*) steeds om alle onverschuldigde betalingen terug te vorderen aangezien het gaat om gelden van de sociale zekerheid die niet kunnen toekomen aan wie er geen recht op heeft. Slechts uitzonderlijk wordt er niet teruggevorderd wanneer er sprake is van een fout van de uitbetalingsactor en de sociaal verzekerde er zich geen rekenschap kon van geven dat de betaling niet verschuldigd was.

Wat betreft dit laatste aspect dient de Geschillencommissie vast te stellen dat de verzoekster regelmatig op de hoogte werd gesteld van de voorwaarden om als student, schoolverlater, ... verder recht te hebben op het Groeipakket en dat de verzoekster aangeeft zelf aan verwerende partij te

hebben gevraagd om de betalingen stop te zetten daar zij deze niet als correct beschouwde. In die zin meent de Geschillencommissie dat verzoekster er overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet wel toe gehouden is de onverschuldigde bedragen terug te betalen.

6.3. Afzien van terugvordering

Conform de bepalingen van artikel 103, § 2, 1° Groeipakketdecreet *“kan de uitbetalingsactor binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is.”*

De bepalingen van artikel 13, 1° t.e.m. 3° lid van het ‘BVR van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BVR Rechten en plichten begunstigten)’ stelden in uitvoering van voormelde bepalingen van artikel 103, § 2, 1° Groeipakketdecreet dat:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangsbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1° te goeder trouw zijn;*
- 2 zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid ontvangen heeft.”

Deze bepalingen van artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigten werden recent gewijzigd⁸. Meer bepaald werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Artikel 13, derde lid werd vervangen door wat volgt:
“In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.”;
- tussen het derde en het vierde lid, werd een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
“De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.”;

⁸ Cf. artikel 20 van het Besluit d.d. 11 februari 2022 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 15.03.2022, in werking getreden op 25.03.2022).

De Geschillencommissie stelt vast dat het onderzoek om af te zien van de terugvordering dient te gebeuren door de uitbetalingsactor. Voor zover verzoekster meent dat aan voormelde voorwaarden van artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden werd voldaan, kan zij desgewenst een dergelijke gemotiveerde aanvraag om af te zien van terugvordering indienen bij verwerende partij.

De verzoekster kan ook steeds een afbetalingsplan aanvragen bij de verwerende partij.

7. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk is in de mate dat deze is gericht tegen de beslissingen van verwerende partij d.d. 2 mei en 11 juli 2022 doch niet ontvankelijk in de mate dat de vordering is gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 22 september 2021.

Voorts oordeelt de Geschillencommissie dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast en dat verwerende partij derhalve bij de beslissingen van 2 mei en 11 juli 2022 terecht is overgegaan tot terugvordering van het ten onrechte toegekende Groeipakket voor de periodes van respectievelijk april 2021 tot en met september 2021 en van oktober 2021 tot en met april 2022.

Aldus uitgesproken te Brussel op **27 januari 2023**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Ignace Lambert (Opgroeien regie) en de heer Jürgen Poels (FONS/VUTG), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

.....

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens